

دوشنبه 24 مهر 1439 - 16 اکتبر 2017

برگزاری مراسم باشکوه چهل شهدای هفدهم شهریور در بهشت زهرا ...

برگزاری مراسم باشکوه چهل شهدای هفدهم شهریور در بهشت زهرا (1357 ش)

روز جمعه 17 شهریور، مردم، بیخبر از حکومت نظامی به خیابان ها ریخته و ارتش شاه در میدان ژاله (شهدا) به روی مردم بی دفاع آتش گشود و خیابان های اطراف را غرق در خون مردم بیگناه نمود. هفده شهریور 1357 بدین شکل در تاریخ انقلاب به جمعه سیاه معروف گردید.

آغاز اشغال خرمشهر توسط قوای متجاوز بعثی عراق (1359 ش)

بعد از ظهر روز دوشنبه 31 شهریور ماه 1359، ناگهان بارانی از آتش بر خرمشهر باریدن گرفت و شهر را غرق در آتش و دود ساخت. برای اغلب مردم بروز چنین وضعی قابل تصور نبود. در واقع پس از حملات هوایی عراق بر فرودگاههای ایران در بعد از ظهر روز 59/6/31، یگانهای زمینی عراق مأموریت خود را شروع کردند. دشمن با شناسایی قبلی از میزان توان و نیروهای مستقر در پاسگاه ها و مرز و اطلاع از نقاط ضعف خودی، اقدام به هجوم کرد و قبل از حرکت، اجرای آتش روی پاسگاه های مرزی و جاده های اصلی را تشدید نمود و علاوه بر اجرای آتش توپخانه، تانک ها و خمپاره اندازها، جاده خرمشهر- اهواز، پاسگاه 25 کیلومتر و پاسگاه شلمچه را زیر بمباران هوایی خود گرفت. عراق ابتدا سعی کرد عقبه اصلی خرمشهر یعنی جاده خرمشهر- اهواز را تهدید کند و امکان مقاومت نیروهای مستقر در مرز و پاسگاه های مرزی را خنثی سازد. لازم به ذکر است که مدافعین شهر برای مقاومت با دشواریهای بسیار مواجه بودند. به نیروهای داخل شهر نه تنها اضافه نمی شد، بلکه با شهادت و مجروح شدن نیروهای موجود، هر لحظه از تعداد آنها کاسته می شد. در این وضعیت، هرچند ادامه مقاومت بسیار دشوار بود اما ترک شهر برای حماسه آفرینانش دشوارتر به نظر می رسید، به همین خاطر مقاومت قدم به قدم به قدم سلحشوران مسلمان ادامه یافت تا روز 24 مهرماه که خرمشهر، شهر خون شد و «خونین شهر» نام گرفت.

آغاز هفته پیوند اولیا و مربیان

خانه و مدرسه زمانی می تواند رسالت آموزشی و تربیتی خاص خود را به نحو مطلوب انجام دهند که هر یک شناخت تربیتی کافی داشته باشند و نقش تربیتی خاص خود را با بصیرت انجام دهند. در این راستا انجمن اولیا و مربیان، هیأتی منتخب از پدران و مادران، دانش آموزان و مربیان مدرسه است که با هدف همکاری در جهت پیشبرد امور آموزش و پرورش دانش آموزان تشکیل می شود. این انجمن، پیشنهادها و طرح های مفید را به مدیر و مسئولان مدرسه عرضه می کند و در اداره بهتر امور، یار و یاور صمیمی مدیران محسوب می گردد. انجمن اولیا و مربیان، مظهر همکاری خانه و مدرسه در امر تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان است. در هفته پیوند اولیا و مربیان که از تاریخ 24 تا 30 مهرماه هر سال برگزار می گردد، پدران و مادران به مدارس دعوت شده و درباره مسائل تربیتی بحث و تبادل نظر نموده و نمایندگان خود را در انجمن برای یک سال برمیگزینند. مشاوره و برنامه ریزی به منظور تحقق اهداف انجمن؛ همکاری و همفکری با مدیر و مربیان مدرسه در مورد برنامه های اوقات فراغت دانش آموزان و دعوت از اولیای علاقمند به منظور بهره رسانی از خدمات و یاری های آنان برای تهیه و تدارک و تکمیل امکانات آموزشی - پرورشی مدرسه از جمله مهم ترین وظایف انجمن اولیا و مربیان می باشد. شهادت "حضرت امام زین العابدین (ع) امام چهارم شیعیان بنا به روایتی (94 یا 95 ق)

تاریخ دقیق شهادت امام سجاد (ع) مشخص نیست ولی روایت 25 محرم سال 94 هجری سندیت بیشتری دارد. مدت عمر آن حضرت پنجاه و هفت سال و طول امامت آن بزرگوار سی و چهار سال و اندی می باشد. آن حضرت به دست هشام بن عبدالمطلب در زمان خلافت ولید بن عبدالملک مسموم گردیدند و در کنار مرقد مطهر عموی بزرگوارش، حضرت امام حسن (ع) در قبرستان بقیع به خاک سپرده شدند. حضرت امام زین العابدین (ع) پس از واقعه ی پرشور کربلا، به همراه دیگر افراد خاندان اهل بیت (ع) به کوفه و شام برده می شوند. ایشان به همراه عمه ی بزرگوار خود، حضرت زینب کبری (س) رسالت حسینی را با افشای ماهیت دستگاه فاسد اموی و معرفی راه پاک ثارالله به عنوان مسیر صحیح به سوی نجات، کامل می کنند. آن امام بزرگوار پس از رسوا ساختن حکام جور در مجلس عبیدالله بن زیاد و یزید بن معاویه، به مدینه باز می گردند و لحظه ای از زنده نگاه داشتن واقعه ی عاشورا باز نایستادند.

انتشار نخستین روزنامه در ایران (1253 ق)

نخستین روزنامه ی ایران توسط میرزا صالح شیرازی در 25 محرم سال 1253 ق به نام کاغذ اخبار یا اخبار وقایع دارالخلافه انتشار یافت و بر خلاف اسمش، ماهنامه بود. اداره ی این روزنامه را خود میرزا صالح شیرازی بر عهده داشت. این روزنامه در دو برگ بزرگ با چاپ سنگی منتشر می شد و در آن مطالبی درباره ی شهر تهران

و دیگر شهرهای ایران، سرزمین‌های عربی و کشور ترکیه به چاپ می‌رسید. تنها نسخه‌های موجود از روزنامه‌های کاغذ اخبار، در موزه‌های بریتانیا نگهداری می‌شود. خلع "امیر کبیر" از وزارت نظام پس از عزل وی از صدارت عظمی (1268 ق)

لیاقت و تدبیر و طهارت اخلاقی امیر کبیر، موجب وحشت درباریان ناپاک و حسودان جاه‌طلب گشت. سرانجام شاه جوان 18 ساله و بی‌تجربه بر اثر دسیسه‌ها و تحریکات درباریان و مادر خود، مهد علیا، در بیستم محرم 1268 ق، امیرکبیر را از صدارت برکنار کرد ولی مقام امیرنظامی را همچنان در عهده‌های او گذاشت. اما این مقام نیز پنج روز بعد از او گرفته شد. پس از عزل امیرنظام، مهد علیا، همچنان از ماندن او در تهران نگران بود و برای این که شاه، دیگر باره با وی بر سر مهر نیاید، در کار او مکر و حيله می‌کرد. سرانجام شاه را بیش از پیش به امیرکبیر بدبین ساختند تا این که ناصرالدین شاه، دستور تبعید او به فین کاشان و قتل این امیر لایق را صادر کرد. تولد "فردریک نیچه" فیلسوف معروف آلمانی و صاحب نظریه مرد برتر (1844م)

فردریک ویلهلم نیچه، فیلسوف و نظریه‌پرداز آلمانی در 16 اکتبر 1844م در لایپزیک آلمان به دنیا آمد. وی از 4 سالگی خواندن و نوشتن را فرا گرفت و پس از طی دروس متوسطه، در دانشگاه بون و لایپزیک تحصیل کرد. نیچه مردی فوق‌العاده حساس بود و تا حدی فراوان، خودستایی می‌کرد. و به عنوان نمونه می‌گفت: زمانی که در مورد افلاطون، پاسکال و گوته صحبت می‌کردم، حس می‌کردم خونشان در رگ‌های من جریان دارد. خودش آدمی ضعیف و ناتوان بود، از این‌رو، قدرت وحشیانه را به صورت دینی درآورد. تمام عمرش از سر درد و چشم درد رنج می‌برد، از این‌رو دنیا را در روشنی تحریف کننده جسم و روحی ناتوان می‌دید. شاعر بزرگی بود که کارش به دیوانگی کشیده بود و با خدا سر جنگ داشت که چرا انسان را ضعیف و ناتوان آفریده است. نیچه همه ادیان جهان را نفی و رد کرد و اصول اخلاقی دنیای قدیم را با آوردن اندیشه ابرمرد، محکوم ساخت. ابرمرد در تفکرات نیچه، غایت وجود عنوان شده و ترتیب زندگانی و اصول اخلاقی را در مسیری عنوان می‌کرد که مرد برتر، ظهور کند. وی بر این عقیده بود که تقدس و شفقت با روح مهاجم مرد برتر ناسازگار است و می‌گفت برای ایجاد یک مرد برتر باید میلیون‌ها نفر از مردم پوشالی و ناتوان را نابود کرد. این مرد برتر، همان بود که نیچه خود می‌خواست آن‌ها را بکشد، زیرا خود نیچه یکی از آن آدم‌های پوشالی و ناتوان بود. ابرمرد در فلسفه نیچه، زاده اراده انسان و بالاتر از همه ارزش‌ها و خوب و بدهاست و هیچ‌گونه محدودیت اخلاقی ندارد. تنها اصول اخلاقی او، میل به قدرت است. نیچه با تبیین نگاه انسان به میمون به عنوان چهره‌های مسخره و نگران کننده، معتقد بود انسان نیز از دیدگاه آبرانسان، این چنین است. یکی دیگر از مفاهیمی که در فلسفه نیچه، مورد توجه قرار گرفته است، میل به قدرت می‌باشد. انگیزه محوری بشر از دیدگاه نیچه میل به قدرت بوده و معتقد است که انگیزه‌های بنیادینی که تمامی رفتارهای ما را باعث می‌شود، همگی از این منبع تغذیه می‌شوند. نیچه در کلامی عمیق ولی وحشتناک می‌گوید: اگرچه طی قرون متمادی میل به قدرت صورت‌های مختلف یافته اما سرچشمه آن هنوز آتش و فشان است. به نظر نیچه آنچه را روزی برای خدا انجام می‌دادیم امروز برای مادیات و پول انجام می‌دهیم و این همان چیزی است که بالاترین حس قدرت را در ما به وجود می‌آورد. او با خدا و مذهب دشمن بود و نسبت به مسیح (ع) ابراز تنفر می‌کرد. او مفاهیم ابدی و آن سوی جهان را ساخته و پرداخته مغز بشر و مفاهیمی پوچ و واهی می‌دانست و علاوه بر پشت پا زدن به ارزش‌های اخلاقی معمول، دو نوع اخلاق زیر دستان و زبر دستان را به تصویر می‌کشید. نیچه، هوش و عقل و شعور را اصل و بنیاد نمی‌دانست؛ آن‌چه در نظر او اصل است، اراده و غریزه است و هوش و عقل، خادم اراده هستند و هوش و شعور و عقل برای خدمت به حیات و زندگی انسان است. او معتقد بود که اخلاق معنا ندارد و هر کس نوعی اخلاقیات را برای نجات و پیروزی خود در این دنیا در پیش می‌گیرد. در هر حال، همه، خود را می‌پرستند و این یک قانون طبیعی است. بنابراین بشر باید پرستش خویش را به اوج خود رساند. نیچه دارای آثار مهم و متعددی می‌باشد که افکار و حکم، مسافر و سایه‌اش، مردم این بود و اراده معطوف به قدرت، از آن جمله است. وی هم‌چنین در کتاب چنین گفت زرتشت، اغراض و عقاید خود را به صورت افسانه‌های آورده که قهرمانش زرتشت می‌باشد. نیچه می‌گفت، زرتشت نخستین کسی بود که اخلاق را آفرید و هم خود اوست که باید از این کار استغفار کند. نیچه در افکار فلاسفه و صاحب نظران قرن بیستم تأثیر و نفوذ فراوانی نهاد و میکروب مرگبار فلسفه وی، به بسیاری از به اصطلاح ابرمردهای کذایی قرن بیستم سرایت کرد به طوری که بسیاری از دیکتاتورهای این قرن، از پیروان افکار نیچه‌اند. ده سال آخر عمر نیچه به جنون و عدم تعادل روحی سپری شد تا این‌که در 24 اوت سال 1900 میلادی در 56 سالگی درگذشت.